

Józan magak

Kin lányak nagy-nagy szereffel.

Flúrd be a számad, fordírod a nemed
magad elé. Hiába csapholódál,
hiába nézel világot: ne vedd
szok, ha a földön ragadtál.

Friss szíveid tengere jres:
a puccran beled-jövő világot
nem öltöztetik. Nincs en értékes,
csak szükseges és éppen-helló.

Öss van, hat öss van: lehell a levek,
s hidegetik. Más semmi se történi.
Kaszkodó, ki többől is beszél,
nyitók-mjelvő, ne hallgass rája.

Sen vedd, már hisod a szvedet:
hővetlen éri minden, ami éri;
bokrósodik benned az ismeret,
és bős kímekkel fizetoz érte.

De van még terded s más alaratos,
— melletted jár egy lány a sivatagban —
vököld meg áldott lábnyomát, magos
utakról térült el minattad.

Csorba Győző